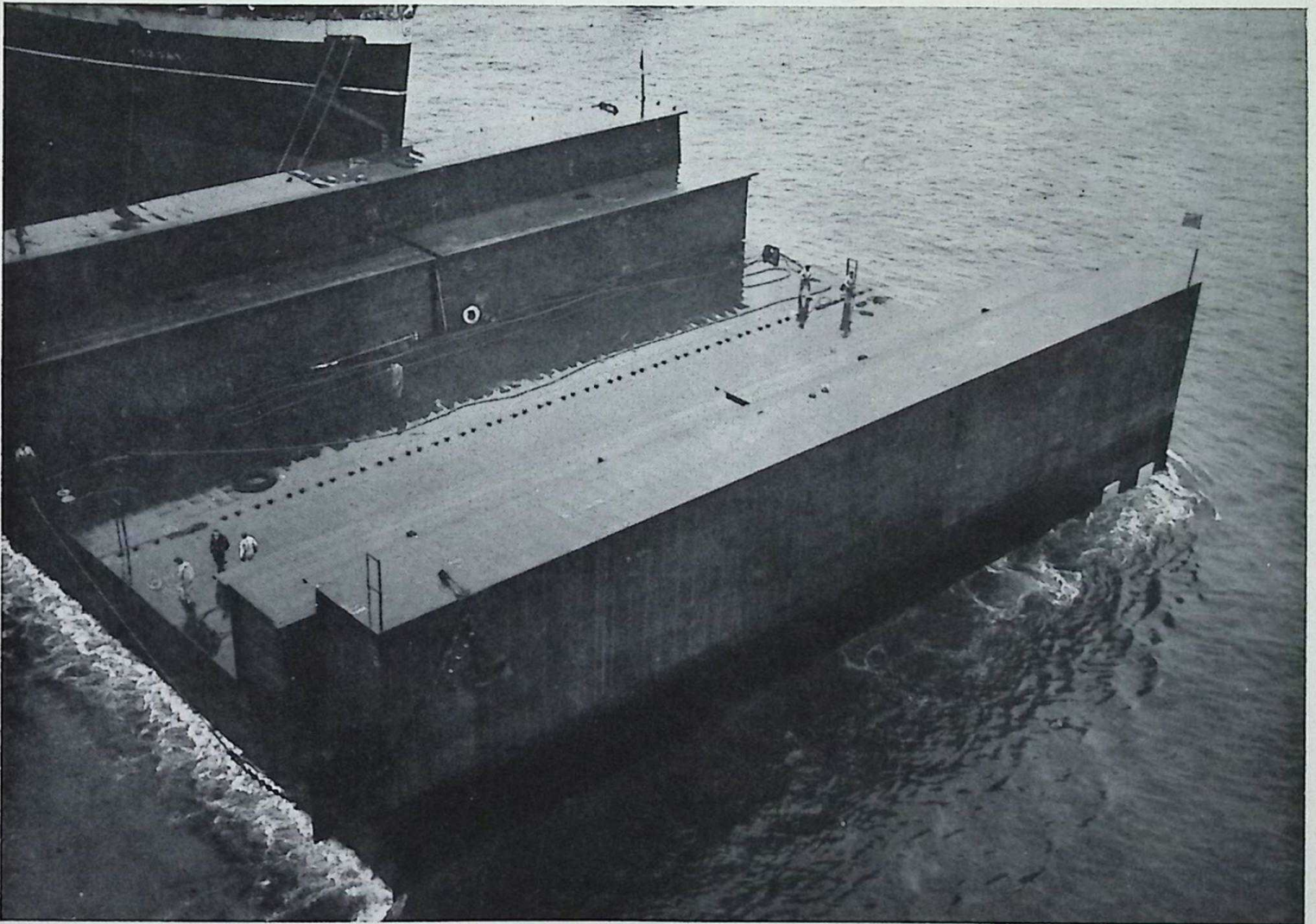

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

Donderdag 20 oktober, in de avondschemering, glee langzaam en waardig de eerste dok-sektie te water.

Wij hopen dat de andere delen spoedig mogen volgen en dat wij daardoor, binnen niet al te lange tijd, in eigen dok, aan eigen terrein, schepen kunnen ontvangen.

**ONS
EIGEN
DOK**

Verslag van de Ondernemingsraadvergadering op 19 oktober 1960

Aanwezig de heren Joh. Boele, voorzitter, alle leden van de raad en de heer M. van Zuilekom.

De voorzitter opent de vergadering met een welkomstwoord en gaat over tot het eerste punt van de agenda en wel de installatie van de heer M. Hollander, die de vacature, ontstaan door het vertrek van C. Westbroek, zal vervullen. De voorzitter hoopt dat hij zich weer spoedig thuis voelt in de raad en aan dit werk weer al zijn krachten zal geven.

In de vacature in de kleine commissie ontstaan, wordt met algemene stemmen gekozen, de heer A. C. Dekker.

Omtrent de plannen tot werktijdverkorting houdt de voorzitter een uiteenzetting.

Het overleg in en met de produktiviteitscommissies is prettig verlopen. Na overweging van de vele aanwijzingen en voorstellen, van de verschillende commissies ontvangen, zijn een aantal maatregelen van organisatorische aard in voorbereiding. Deels kunnen deze op korte termijn worden ingevoerd. Voor een ander deel en speciaal waar voorgesteld is bepaalde machines of gereedschappen aan te schaffen, of een andere opstelling voor machines te maken vereisen zij nadere studie omtrent de juiste wijze van verwerkelijking van het voorgestelde.

De directie is verheugd dat deze commissies in een zo prettige sfeer tot goede resultaten zijn gekomen en stelt zich dan ook voor deze wijze van samenwerking te behouden door bijvoorbeeld eens per half jaar de commissies bijeen te roepen en nader overleg te plegen.

Ongetwijfeld is het bij de indiening van de aanvraag om toestemming tot werktijdverkorting, een belangrijke steun dat hierbij gewezen kan worden op het werk van de produktiviteitscommissies, de hieruit verkregen aanwijzingen en de gebleken bereidheid tot hogere productiviteit te komen.

Na discussie komt de raad omtrent de aanvraag als hierboven bedoeld tot de overeenstemming om, nadat ook nog overleg met de vakbonden heeft plaatsgevonden, aan te vragen: De werktijd per 1 januari 1961 te mogen brengen op 45 uur per week, in 5 dagen.

De volgende werkdindeling zal dan gelden:

Van maandag tot en met vrijdag — van 7.30 tot 12.00 uur en van 12.45 tot 17.15 uur.

De middagpauze wordt hierbij tot drie kwartier ingekort en de ochtendpauze van 7 minuten komt te vervallen.

Omtrent een andere indeling van werktijden voor kantoor en tekenkamers zal nader overleg plaatsvinden.

Overeengekomen wordt verder, voor wat betreft de vervallen ochtendpauze, dat het diegenen, die er behoefte aan hebben, wordt toegestaan 's morgens een boterham te eten op het werkpunt, op het tijdstip zoals dit voor het werk het gunstigst uitkomt, mits dit *niet* geschiedt *vóór* 9.00 uur en *na* 10.30 uur.

Een volgende maatregel is dat dan omruil van vuilwerkpakken niet meer onder maar *nà* werktijd zal geschieden en wel gelijk met de loonbetaling.

De ondernemingsraad is mede van mening, dat het niet zo mag worden dat op de vrijdagmiddag veelvuldig verzuim zal plaatsvinden of dat op deze middag vroeger zal worden weggegaan. Bij een aanvraag om vrijdagmiddag te mogen

snipperen, zal deze *middag* voor een *gehele* snipperdag tellen.

Productieverhoging zal ook bereikt worden door het treffen van diverse maatregelen, waartoe de productiviteitscommissies zulk een werkzaam aandeel hebben geleverd.

De ondernemingsraad-leden, met de leden van de productiviteitscommissies zullen ook zoveel mogelijk bevorderen dat, wanneer het bedrijfsbelang dit vordert, er bereidheid is op zaterdag over te werken. Wanneer er meer dan 20 werknemers op zaterdag zullen moeten overwerken zal overleg met de kleine commissie uit de raad plaatsvinden.

Vóór 16 november a.s zal een gemotiveerde aanvraag bij de vakraad worden ingediend; vóór indiening zal de ondernemingsraad hier kennis van krijgen.

Bij de rondvraag wordt nog aan de orde gesteld de noodzaak van regenkleding voor de aanpikkers bij de kranen en voor de transporteurs. Geantwoord wordt dat dit probleem vele consequenties heeft maar dat een onderzoek zal plaats hebben.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.

DERDE FOTOWEDSTRIJD

Het aantal inzendingen voor de fotowedstrijd is dermate klein, dat we genoodzaakt zijn nog een laatste oproep tot deelname te plaatsen om de jury in ieder geval een redelijk aantal foto's ter beoordeling voor te kunnen leggen. De sluitingsdatum hebben we daarom moeten verschuiven naar 30 november, maar dan stoppen we er definitief mee. Zijn er op heel ons bedrijf niet meer dan 14 mensen te vinden, die foto's ge-

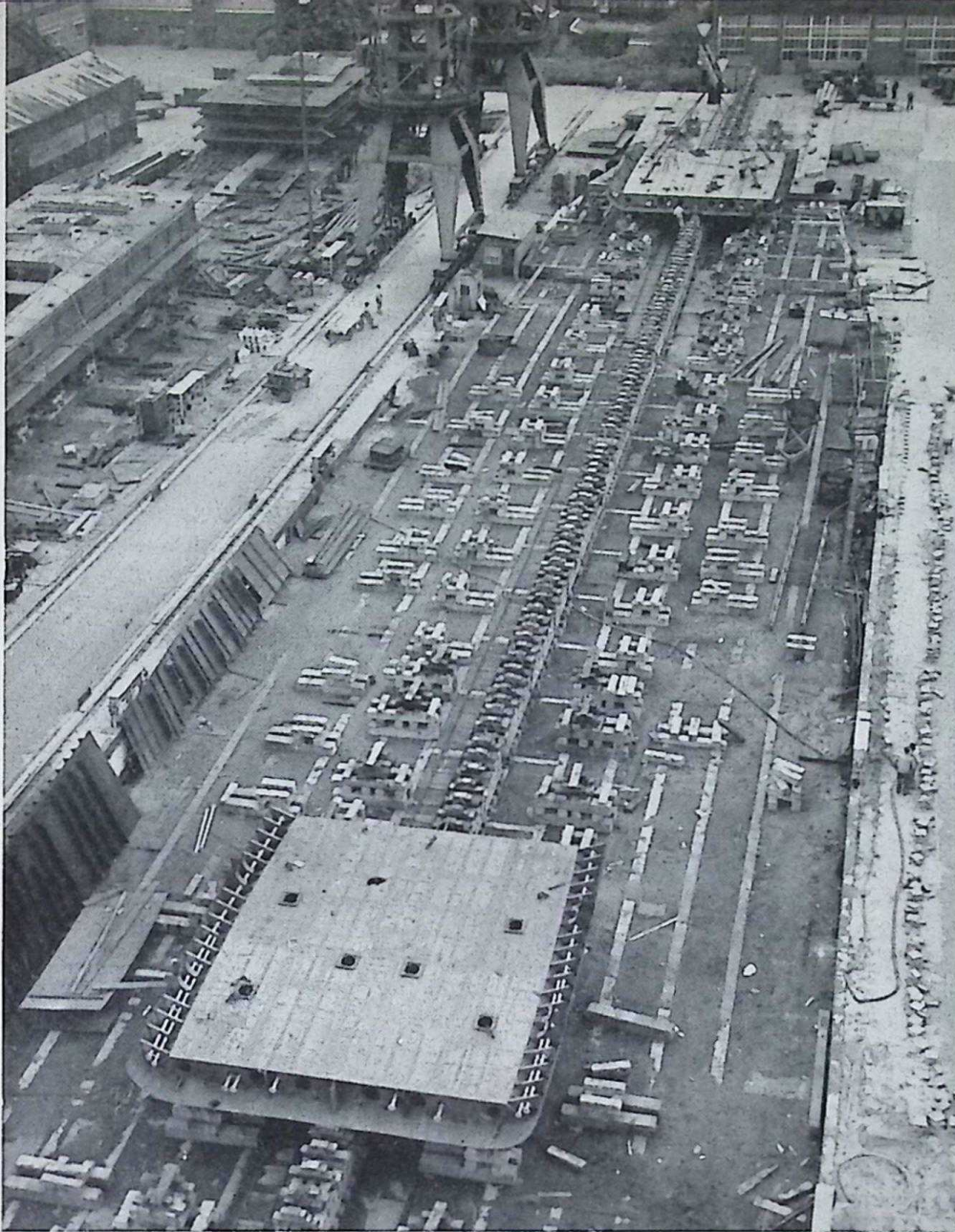
maakt hebben? Natuurlijk wel. Zoek nog eens even, of er niet een paar geschikte foto's in Uw verzameling liggen die de moeite van het inzenden waard zijn.

Evenals voorgaande jaren wordt ook nu weer aan elke inzender een attentie uitgereikt in de vorm van een fotoboekje, dat de activiteiten van ons bedrijf in beeld brengt.

In verband met de overname van het m.s. „ALNITAK“ deed de directie van Van Nievelt, Goudriaan & Co's Stoomvaart Maatschappij N.V. ons Sociaal Fonds een gift van f 3.000,— toekomen.

Intusschen is namens de deelnemers aan het Fonds dank gebracht aan deze directie voor de graag aanvaarde aanvulling van haar middelen.

Dat deze attentie een uiting was van de tevredenheid met ons werk, stemt daarbij eveneens tot verheugenis.

.....30 september 1960

*op de bouwelling liggen nu de bodemsekties van
de coasters, nummers 990 en 991
Ze zullen gelijktijdig gebouwd worden*

Bedrijfsgeneeskundige notities

Bij oogletsels of vuil in het oog is het van belang, dat U zich direct in de verbandkamer vervoegt. Hiermede moet U werkelijk niet wachten.

Is het nodig, dat bij de behandeling een verdoving wordt toegepast, dan dient hiervoor dr. Meijer ingeschakeld te worden.

De bedrijfsgeneeskundige dienst heeft de laatste tijd enkele gevallen moeten behandelen, waarbij de patiënt de behandeling had uitgesteld.

Wordt in de avonden de pijn erger, vervoegt U zich dan direct bij Uw huisarts.

Personeelsvereniging

Hieronder volgt een opgave van de verschillende data, die door het bestuur zijn vastgesteld voor de contactavonden in het komende seizoen n.l.

24 en 25 november 1960 en
15 en 16 maart 1961.

Voor de avonden in november a.s. is de medewerking gevraagd van en toegezegd door onze toneelvereniging en onze muziekvereniging „Excelsior”; voor de avonden in maart 1961 is nog geen definitief programma vastgesteld.

Verder zal er op zaterdag 3 december a.s. het zo langzamerhand traditioneel geworden Sintnicolaasfeestje voor kinderen van 4 t/m 9 jaar (en hun ouders) worden gehouden, welke middag zal worden verzorgd door Sintnicolaas met z'n zwarte pieten en mej. Rie Wagenaar (Poppenkast enz.).

HET BESTUUR.

Heeft u de torenkraan nodig? Wendt u zich dan altijd eerst tot de aanpikker. Deze kan het hijswerk vlotter voor u laten verlopen!

Ideeënbus

Inzenders van ideeën wordt verzocht, zo enigszins mogelijk, gebruik te maken van de ideeënbusformulieren, welke bij de portier en op de personeelsafdeling verkrijgbaar zijn.

De laatste loodjes....

Op 26 oktober vertrok de Benjamin van de Rotterdam-Zuid-Amerika lijn, het door ons gebouwde m.s. „ALNITAK”, voor haar maidentrip over de Atlantische Oceaan.

Over al hetgeen hier aan vooraf ging zou ontzettend veel te schrijven zijn. De tekenaars, de lassers, de bedrijfsassistenten en de bankwerkers, kortom allen die meegeholpen hebben om „bouwnummer 964” tot een prachtig mooi schip te maken, zouden kunnen vertellen van hun eigen belevenissen.

Hier op deze plaats beperken we ons maar tot „de laatste loodjes” die het bekende spreekwoord eer aan deden. Het was vooral het weer dat moeilijkheden veroorzaakte. En dat begon al vrij snel nadat het schip de werf had verlaten.

Regen vertraagde de werkzaamheden in dok.

Maar het begon pas goed op dinsdag 11 oktober, de dag van de technische proeftocht.

Voor de onervarenen onder ons die 's morgens de statietrap opklommen om mee te gaan varen, leek het alsof er met zo'n schitterend schip dat boven de Parkhaven uit torende, niets zou kunnen gebeuren.

Ja en dat klopte ook wel, met het schip gebeurde er niets, maar de mensen aan boord merkten toch al vrij spoedig dat bij windkracht 8 ook een schip van 9600 ton kapriolen maakt op zee.

Zo werd het dinsdag voor de mensen

in de machinekamer een allesbehalve prettig reisje. De magen van degenen die bij de ankerproeven naar het bakdek moesten, werden wel zwaar beproefd.

Midscheeps trachtte men zich met alle macht staande te houden en dat lukte vrij aardig tot op het moment waarop aan de stuurproeven werd begonnen. Onze verbandmeester en baas Ringlever beweerden toen even, dat wanneer er tijdens de eerstvolgende Olympische Spelen het nummer „stoelglijden” zou worden ingelast, zij zeker kandidaten zouden zijn voor de ere-plaatsen.

Aldus gaf het weer het m.s. „ALNITAK” alleszins de gelegenheid om te tonen wat zij waard is.

De officiële proeftocht op vrijdag 14 oktober daar tegenover werd door een vriendelijk zonnetje tot een pleziervaar gemaakt. De gasten kregen daardoor de gelegenheid alle delen van het schip te bewonderen. Velen genoten daarbij van de kunstwerken, waarmede verschillende artisten het interieur hebben versierd.

Toen het schip de Waterweg uit was, werden de opvarenden uitgenodigd om aan dek getuige te zijn van het vlagwisselen. Mevrouw C. Boele-Pas

streek de Boele-Vlag en de rederijvlag werd door de doopster mevrouw D. E. Verschoor-Snikkers gehesen. Het moment waarop de twee vlaggen elkaar passeerden, was door zijn symboliek indrukwekkend.

Even later bood de heer Joh. Boele tijdens zijn toespraak, waarbij hij het schip officieel aan de rederij overdroeg, een zilveren model aan van het m.s. „ALNITAK”, het vijftigste schip dat sinds de bevrijding door Van Nievelt, Goudriaan en Co.'s Stoomvaart Maatschappij in gebruik werd genomen en tevens het laatste van de serie van vijf schepen, waarvan er twee door onze werf werden gebouwd.

De heer A. W. Goudriaan zwaaide in zijn dankwoord lof toe aan allen die er aan meewerkten, om de bouw van de „ALNITAK” tot een succes te maken.

Zo vaart nu de „ALNITAK” op de oceaan.

Wij allen wensen het schip en haar bemanning een behouden vaart.

AFSCHEID

Op zaterdag 22 oktober j.l. nam de scheepsbeschieter M. Wilschut na een 18-jarig dienstverband afscheid in verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd.

Velen in het bedrijf kenden hem omdat hij nogal eens hier en daar het onderhoudswerk verzorgde.

Wij missen in hem een bekwaam vakman.

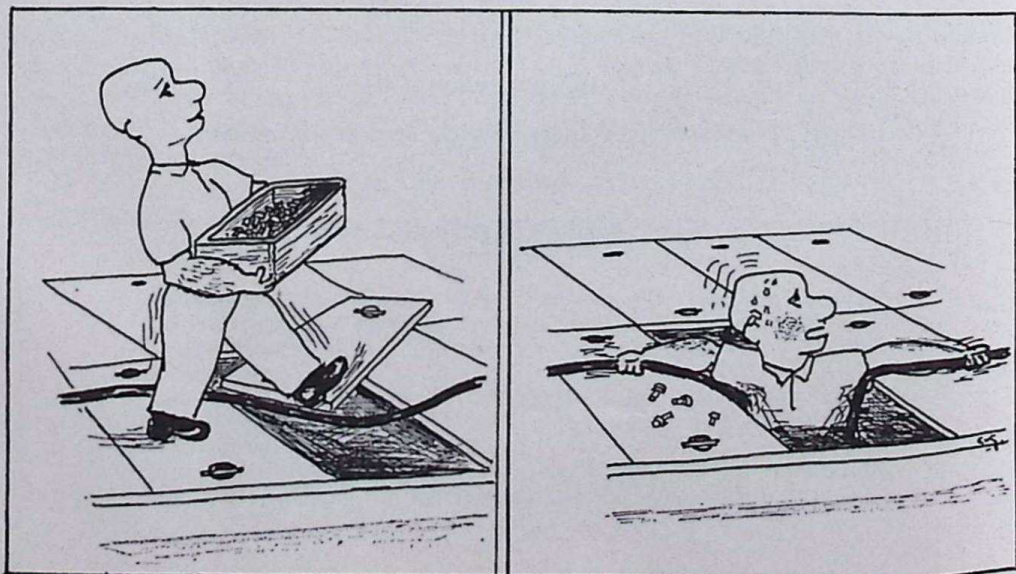
Vanaf deze plaats wensen wij hem nog vele jaren van goede gezondheid en aangename rust toe.

Pro Juventute

Wij ontvingen wederom een exemplaar van de Oranjekalender 1961 van het Nederlands Verbond der Verenigingen Pro Juventute.

Als gebruikelijk vertoont deze kalender een aantal fraaie kleurenfoto's van het Koninklijk Huis.

Te bezichtigen en te bestellen op de afdeling Personeelszaken.

Ten gerieve van de lezers heeft de redactie van B.N. gemeend zich op de hoogte te moeten stellen van de toestand van personeelsleden, die door langdurige arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte of ongeval sinds lange tijd niet meer op 't werk konden zijn.

Eén der redactieleden bracht derhalve voor het eerste verslag van die aard een bezoek aan de heer J. Schop, de populaire figuur in het bedrijfskantoor, die in mei van dit jaar een val met zijn bromfiets maakte.

Het relaas van dit eerste interview vindt U hierbij afgedrukt.

Op 16 mei van dit jaar gebeurde het. Schop, als altijd goed gemutst, besteeg zijn bromfiets en probeerde al fluitend de herrie van zijn bromfiets te overstemmen met een vrolijk lied. Op de Hogeweg kwam een plotseling einde aan deze aria, want hier lag een platgereden laag klei op de loer, die in kleur niets van de rijweg verschilde en daardoor niet de aandacht trok van de fluitist. Spekglad bleek die laag slik te zijn en in één luttele sekonde was het gebeurd.

Hulpeloos lag Schop languit met de bromfiets nog tussen de benen op de eenzame weg en zijn eerste gedachte was: „hoe kom ik hier vandaan?“. Dit bleek echter geen probleem te zijn, want een paar meter terug lag nog iemand. Het was een Ambonnees, die ook een val gemaakt had maar minder raar terecht gekomen was. Hij trachtte Schop overeind te helpen, maar diens linker knie, totaal gevoelloos, weigerde elke dienst. Er zat niets anders op dan snel de politie te waarschuwen, waardoor Schop per zijspan naar zijn dokter te Rijsoord werd getransporteerd en vervolgens naar huis.

Het geval liet zich niet ernstig aanzien. De aanblik van het bloed, dat de ontvingingen en verwondingen aan hand en arm boden, deed erger vermoeden dan het was. Tenminste, hier begon de misrekening.

Inderdaad, de verwondingen vielen mee, maar die knie wilde niet. Als de dokter de knie naar links, rechts of opwaarts bewoog, gaf de patiënt geen kik, maar zodra de arts de knie wilde strekken was een kreet van pijn het gevolg.

Men schreef hem een week „kalm-aan-doen“ voor. Het werd een beroerde week met heel veel pijn en een heel pijnlijk moment, dat de aanleiding werd tot grotere geneeskundige activiteit. Schop scharrelde op 1 been wat in de tuin, zich overal aan vasthoudend om steun te zoeken. Op een bepaald moment miste hij een steunpuntje, ging automatisch op het linkerbeen staan en merkte toen, dat de knie zeker niet met rust alleen zou genezen. Een verschrikkelijk moment is dit geweest.

Op Schop's aandrang werd via de Ongevallenwet een aanvraag ingediend om een foto van de knie te maken. Tien lange dagen heeft hij gewacht op antwoord en uiteindelijk besloot hij zelf maar eens op te bellen. „J. Schop?“, zei men aan de andere kant van de lijn, „J. Schop, zei U toch? Nee maar, dat kan toch niet? Volgens onze administratie behoort U overleden te zijn!“.

Berouwvol heeft Schop erkend dat hij nog leefde, maar dat hij zo'n minne strek nooit meer uit zou halen.

Na het herstellen van de administratieve vergissing werd er dan een foto gemaakt en het resultaat was niet erg bemoedigend. Er bleek een stukje been afgebroken te zijn, dat zich tussen twee gewrichtsdelen van de knie genesteld had. Zonder operatie zou het been nooit meer recht te krijgen zijn.

Na 4 dagen kwam de oproep van het R.K. Ziekenhuis te Dordrecht. 't Was inmiddels 13 juli geworden en of het nu in

't getal 13 zit weten we niet, maar ook deze dag week de pechduivel niet van Schop's zijde. Om half negen 's morgens kreeg hij de eerste spuit (een kalmeringsmiddel) en om tien voor half tien werd hij op de operatiewagen gelegd teneinde om half tien geopereerd te worden. 't Ging echter niet door, want er moest voorrang verleend worden aan een spoedgeval.

's Middags om 5 uur vond de operatie plaats. Hoewel hij er verschrikkelijk tegenop zag, bleek het nogal mee te vallen, maar o wee, die dagen daarna. Vreselijk veel pijn heeft hij geleden en hij bedelde om een spuit als een kind om een snoepje.

De operatie bracht nog aan het licht, dat het kraakbeen gescheurd en de kruisband gedeeltelijk verscheurd was.

Vier lange dagen, die maanden leken, duurde de pijn en gelukkig, toen de spalken eraf gingen en hij in 't gips gelegd werd, minderde de pijn en werd hij voor 4 weken naar huis gestuurd. De pijn verdween en de ongemakken met zo'n gipsbeen deden zich gelden.

Schop weet echter bij nare gevallen mede de humoristische zijde ervan te ontdekken en dat scheelt enorm veel. Het verhaal, hoe zijn vrouw hem dagelijks achterstevoren de trap op en af hielp leek dan ook meer op een klucht dan op een tragedie en ons bezoek aan de patiënt had niets van een formeel ziekenbezoek, maar van een bar gezellig onderonsje.

Het verhaal gaat ten einde. Na deze 4 weken ging het gips er af en daarvoor in de plaats kwam het loopgips. Voor 6 weken, zei men. Met behulp van verbandmeester Van der Linden heeft Schop uit een stuk leer een soort schoen ontworpen, die hem in staat moest stellen te wandelen. In het gereedschapmagazijn heeft men de stukken aan elkaar gezet en tot schoen geformeerd. Ze meenden Schop's veiligheid in deze te kunnen verhogen door aan beide zijden van de schoen een pakkend opschrift te schilderen: „Inrijden 1960“ en Maximum snelheid 30 K.M.". Deze maximum snelheid werd na 6 weken opgeheven, want het loopgips werd vervangen door nieuw gips, nu met vrije voet waardoor hij iets meer vrijheid van beweging kreeg.

We schrijven nu half oktober, wat dus zeggen wil dat Schop nu al een half jaar thuis is en het einde is nog niet in zicht, want opnieuw heeft de chirurg voor alle zekerheid 4 weken gips voorgeschreven.

Aan belangstelling heeft het hem niet ontbroken, o jongens nee. Nagenoeg elke dag heeft hij bezoek gehad. Op zijn verjaardag kwamen er liefst 16 kollega's tegelijk in gesloten formatie naar de Straatweg oprukken en mevrouw Schop heeft heel wat hoofdbrekens gehad om deze frontale aanval op haar proviand het hoofd te bieden. Deze belangstelling van alle zijden heeft Schop veel van de misère doen vergeten en hij hoopt nu maar, dat hij nog dit jaar zijn plaats op het bedrijfskantoor weer in zal kunnen nemen.

BEDRIJFSKOREN OP DE PLANKEN

Gedurende drie achtereenvolgende zaterdagavonden, te beginnen op 24 september jl., werden in de kantine door de Federatie van Zangverenigingen van Ned. bedrijven reünies georganiseerd, waaraan door 15 bedrijfskoren werd deelgenomen.

Boele's Mannenkoor en het daarmee verwante dameskoor „Advendo” traden de eerste avond op, zodat onze belangstelling uiteraard naar die avond uitging.

De voorzitter der Federatie, de heer v. d. Toor, richtte een woord van welkom en dank tot de heren Joh. en G. J. Boele en echtgenote, betreurde de minder grote belangstelling en hield een krachtige propaganda-speech, die menig muziekliefhebber recht uit het hart gegrepen zal zijn. Morele luiheid, aldus de heer v. d. Toor, maakt het Ned. volk op cultureel gebied steeds armer en daarom moeten wij, zangers, hier tegenstelling nemen en trachten om onze kollega's voor de koren te winnen (hij keek hierbij de leden van Boele's Mannenkoor strak aan).

Naast de reeds genoemde koren trad nog voor het voetlicht Caltex Dameskoor, Etna's Dames- en Mannenkoor en de beide laatste koren nog eenmaal gekombineerd.

De geleverde prestaties, het spijt ons dit te moeten zeggen, waren niet om over naar huis te schrijven. Geen enkel koor slaagde erin respekt af te dwingen. Bar slecht was het ook niet, want de zuiverheid was bij alle koren goed, maar er schuilden bij elk koor toch fouten, grote en kleine, en het lijkt ons goed voor de koren om door vergelijkingen te maken de vinger te leggen op wonden, die door

enige inspanning en toewijding zeker te genezen zijn.

Bezien we de prestaties uit zuiver muzikaal-technisch oogpunt, dan leverde o.i. dirigent Frans de Vries de beste prestaties, door zowel met het dames- als het mannenkoor gedegen werk te leveren. Met zijn effectief dirigeergebaar wist hij te bereiken, dat zijn koren wat betreft klank, beschaafdheid, gelijkheid en nuances van vanavond aan de top stonden. Vooral het dameskoor Advendo maakte in dat opzicht een zeer gunstige indruk, dank zij ook de muzikale voordracht. De kwaliteit van het mannenkoor en dat verheugt ons bijzonder, beweegt zich nog steeds in opwaartse lijn. Behalve een zwak moment in het begin van „O, Isis” gelukte alles voortreffelijk, mede door juist gekozen tempi. Heel goed was ook het bekende stuk „De Kuiper” van Kools.

Waarmee deze koren echter de mindere waren van hun kollega-koren was toch zeker wel de programmakeus. Die zoetelijke liedjes van De Vaal en Boedijn doen het absoluut niet. Ze wekken eerder een gevoel van afkeer op met hun weë sentimentaliteit. Vooral „Advendo” stak hier wel heel schril af tegen de andere dameskoren.

In de eerste plaats moet U natuurlijk putten uit het klassieke repertoire, maar daarnaast kunt U toch ook eens opera en operette proberen en zelfs wat uit het populair-moderne repertoire. Niet alleen voor het publiek is dat veel aantrekkelijker, maar ook U zelf zult er met het instuderen veel meer plezier aan beleven. Ook U kunt toch eens de koren combineren, een pianist of een goed groepje koperblazers charteren en eens iets bijzonders brengen.

U zult moeten breken met de traditionele sleur en wat meer gaan wagen. O.i. wordt Uw koor daardoor ook ontvankelijker voor ledenaanwas.

Weet U wat nu het gevolg was? De koren die het beste zongen, hadden het minste succes! Het meeste succes hadden de gekombineerde Etna-koren met een selectie uit de operette „Im weissen

Rössl”. Slechts zeer matig werd dit stuk gebracht, maar desondanks oogstten ze, dank zij hun programma-keus, de meeste bijval. De tempi in dit stuk waren dikwijls heel aanvechtbaar. Een Engelse wals ging als Weense wals, het allegro vivo werd een andante, de slowfox ging als foxtrot, de tango was te traag. Dit kan echter nog een kwestie van smaak zijn, maar de vele ongelijkheden en de te hoge intonatie van de tenoren tijdens de tango konden toch niet door de beugel. Een waarom moest alles zo hard? Waarom werden in die Ländler (zeer goed van tempo!) en die bekende Weense wals de nuances geheel onbenut gelaten? Hoeveel meer spanning en uitdrukking zou men kunnen bereiken door de sterkteverschillen in bonte afwisseling te laten paraderen? Afzonderlijk kwamen Etna's dameskoor en mannenkoor ook niet boven de middelmaat uit. Aan de uitspraak van de Duitse teksten was weinig aandacht besteed. De dames zongen b.v. schön doodgewoon als sjeun en het woordje Zeit werd gezongen als sijt in plaats van tsait. De Etna-heren zongen „An der schönen, blauen Donau” genoeg geheel zonder nuances en met vlakke uitspraak. Een uitstekende pianist begeleidde deze koren op zeer muzikale wijze, maar kon de totaalindruk niet redden.

Iets beter kwam Caltex Dameskoor voor de dag. Ze hadden het zich niet gemakkelijk gemaakt met drie lastige werkjes, maar technisch liep het gesmeerd (wat we van Caltex ook wel verwachten mogen). Het was duidelijk, dat dit koorje de moeilijkheden goed de baas kon, maar ook hier sprong men te slordig met details om, waardoor het geheel on-samenhangend werd. Hoe aardig van keuze dat „kippenhokliedje” ook was, te slappe articulatie leidde tot onduidelijkheid, waardoor men niet kon imponeren. Het Wiegeliëd van Grieg was technisch weer goed, maar op deze manier zou men er eerder van wakker schrikken dan inslapen. Deze muziek vraagt teerheid en ingetogenheid, geen spontaniteit.

De rest van de avond konden we helaas niet bijwonen, maar naar verluidt heeft het accordeon-orkest „Progressio” voor een prima aanvullend programma gezorgd. JvB.

JUBILEUM

17 oktober 1935 trad de heer J. Hof in dienst van ons bedrijf en wel als houten-scheepmaker.

Naast zijn aktiviteit in het werk zelf heeft hij zich ook grote bekendheid verworven door zijn werk voor de wandelsport.

Naast het zelf beoefenen van deze sport vervult hij de functie van sekretaris van onze bedrijfswandelsportvereniging en verzet hij als zodanig bergen werk bij de organisatie van marsen.

Maandag 17 oktober bezocht bij zijn jubileum de direktie hem thuis en werd hem het gebruikelijke jubileumgeschenk aangeboden.

Ook wij feliciteren hem met het bereiken van deze kilometerpaal op zijn levensweg en wensen hem voor de toekomst, zowel voor het bedrijf als voor onze W.S.V. nog vele goede jaren toe.

ONGEVEER 80 ZWAARGEWONDEN

één man capabel om hulp te verlenen,
geen medisch centrum in deze sector

Dit klinkt alsof een journalist en zijn redactie verlangen naar een rustperiode in Maasoord.

Toch kan dit een dagelijks normaal bericht worden, nee ik ben geen paniek-zaaier, maar iemand die de laatste oorlog in zijn ergste vormen heeft meegemaakt en weet waarover hij praat.

Ik dut nog niet in ons „economisch” steeds zachter wordend bedje, mijn dut en sluimer worden nog steeds verlucht door een kelder waar 29 staande doden staarden naar een niet ontplofte 1000 kg bom; zij waren verdronken in het leidingwater, wachtend welke dood het eerst kwam.

Hier kon geen hulp meer baten, maar soms heb ik de scheping aangeklaagd dat ik geen tien handen had om te helpen, om al het bloed om mij te stelpen; dan word je woedend wanneer je ingenieur X, je laatste hoop op hulp, ziet vluchten en wil je wel onder de grond kruipen uit schaamte voor je „mede-intellectueel”.

Mij is de taak opgedragen om groepen mensen op te leiden om, in geval van nood, hulp te bieden. Deze mensen komen voort uit de E.H.B.O. en worden, na een intensieve cursus, E.H.I.O., (Eerste hulp in oorlogstijd) een geschoold apparaat om mensenlevens te redden. Ja echt redden b.v. injecties en infuus aanleggen om shock te voorkomen en vele andere handelingen welke in tijd van nood de dokter moeten vervangen.

Juist hier hebben wij de intellectueel nodig, welke gewend is om leiding te geven, snel doordachte handelingen te verrichten en vooral verantwoordelijkheid te dragen.

Onze E.H.B.O.-verenigingen hebben nooit de belangstelling

gehad van de meer intellectueel geschoolde kringen, want de E.H.B.O. werd zo'n beetje beschouwd als een gemiddelde tussen een klaverjasclub en gymnastiekvereniging en het excuus „We hebben het al zo druk” is een best excuus.

Wanneer dit voor U, intellectueel, een blijvend excuus is om U niet voor te bereiden Uw medemensen te redden in nood, slaap dan gezapig verder want dan hebt U het alleen druk met slapen om Uw verantwoordelijkheid weg te drukken.

Maar mag ik dan de wakende staf en leiding vragen om ook een enkel uur per week zich voor te bereiden op onvoorziene mogelijkheden en de moed te hebben om het voorbeeld van de eenvoudige man in zijn bedrijf te volgen.

Diegenen welke het bovenstaande aanmatigend vinden vraag ik excuus uit naam van hen die ik nodeloos zag sterven, en van hen die zonder Uw hulp misschien. . . . .

Docent, E.H.B.O., Slikerveer. Dr. A. J. Nolen.

BEDRIJFSVOETBAL

Volgens het keurig verzorgde programma was het op 26 oktober sluitingsavond van het bedrijfsvoetbal en we mogen U verzekeren, dat het een sluiting was, die de Bedrijfsvereniging sierde.

De feestelijke avond hebben we gezellig in de kantine doorgebracht in samenzijn met het gezelschap van Han Bakker

De voorzitter van de Bedrijfsvoetbalvereniging, de heer Groenewegen-v. d. Weiden, opende de „vergadering”, die naast verschillende direktieleden en vertegenwoordigers ook werd bijgewoond door de eerste burgeres en de eerste burger van de gemeente Ridderkerk. Wat voor de heer Groenewegen een welkome gelegenheid was om even naar voren te brengen, dat het door velen zeer hoog gewaardeerde voetbal op een ernstige manier in de verdrukking kwam door gebrek aan terreinen om te spelen. Hopelijk heeft onze burgemeester één en an-

der verstaan (wat zeer aannemelijk is, daar het achter in de zaal ook goed te verstaan was) en heeft het klemmende beroep van de voorzitter voor meer en betere speelruimten, op korte termijn succes.

Het 2e programmapunt was de kennismaking met Han Bakker. Aan de reacties uit de zaal bleek wel dat hij zijn mannetje „staat”. Het accordeon-duo „Les deux Jeateurs” nam op zeer kunstige wijze het volgende voor hun rekening en alhoewel het meezingen van de „zaal” in het begin niet uit volle borst ging, ging het even later beter.

Deze jongelui (19 jaar volgens Han Bakker) speelden letterlijk en figuurlijk met de accordeon.

Ook de Hongaarse zanger Paul Mirando oogstte veel succes met Hollandse en „vreemde” liedjes.

Door Claire Amman en Han Bakker werden enige (wrijvende) meningsver-

schillen van het „leven” op een grappige manier ten tonele gebracht. Wat met de werkelijkheid kennelijk goed overeenkwam, gelet op de opmerkingen naast en achter schrijver dezes, want men kon veelal precies vertellen wat er volgde (in bovengenoemd huwelijk).

De kreet „Het bier is weer best” werd door een ober werkelijkheid gemaakt (die overigens gerust bij Boele mag komen werken, aangezien wij dan wel voor een vat zonder bodem kunnen zorgen, als hij de rest doet).

De kampioenshuldiging was voor de verenigingen wel het hoogtepunt van de avond. Een „Floriade” in miniatuur werd opgericht op het toneel. Wat kennelijk wel verdiend was. Tevens had de voetbalvereniging „Boele” het genoeg om de wisselbeker mee te nemen. De naam „Boele” staat er nu 5 x op, reden dat hij dus wel in de prijzenkast thuis hoort. Het gemis van een wisselbeker,

dat nu ging dreigen, werd door de heer Joh. Boele teniet gedaan door een prachtige nieuwe beker ter beschikking te stellen.

De heer Boele sprak tevens de hoop uit dat de strijd om deze beker weer net zo fel, maar toch zo sportief zou zijn als tijdens de wedstrijden, waarin de eerste beker gewonnen werd.

De heer Boele knoopte er tevens de wens aan vast, dat ook deze naar onze „prijzenkast” zou verhuizen. Dus Boele, trappen hoor! Het zit er in!

Bijzonder aardig dat ook „Japie” in de hulde betrokken werd.. De heer De Weerd sprak namens gebr. Pot woorden van lof, terwijl de aftredende competitieleider de heer De Deugd, als leider afscheid nam, wat door velen wel wordt betreurd.

Dat zijn vele en moeilijke werk hoog werd gewaardeerd, kwam tot uitdrukking in het prachtige reisklokje, dat hem werd aangeboden.

Na de pauze werd het tweede deel van het programma afgewerkt. We zullen niet in details treden, maar even toch de handigheid van Geraldini prijzen. Watervlug was dat heer, zeg. Trouwens, ook de „heer uit de zaal” die even moest assisteren. Wat een snelheid had deze man. Bij de magische kreet „Sim Sala Bim” (speciaal bij het laatste woord) vloog hij letterlijk over het toneel. Tot grote hilariteit van allen.

Na het vrolijke gedeelte kwam de verloring. (was ook vrolijk). Prima prijzen (wij weer niks) verwisselden snel van eigenaar. De heer Paulsen brak een lans voor „Het Oortje van 't Konijn”.

Met een dankwoord van de voorzitter werd deze avond besloten. Althans voor velen, niet voor allen.

Want beneden was er nog gelegenheid voor de jeugd (tot 60) om de beentjes even los te maken.

Bal na, dat duurde tot, nou ja, in de kleine uurtjes was het afgelopen.

Het bedrijfsvoetbal kan op een bijzonder geslaagde avond terugzien.

De redactie van het „Boele-Nieuws” wenst de bedrijfsvoetballers het allerbeste toe.

Op 20 oktober jl. overleed na een langdurige ziekte onze vroegere transporteur C. A. Boudewijn.

Gedurende 12 jaar, tot hij in maart 1959 afscheid nam, gaf hij zijn beste krachten aan ons bedrijf.

Zowel door zijn grote werkkracht als door zijn houding was hij een gewaardeerde figuur.

Wij blijven hem gedenken.

In dienst getreden:

- 22 aug. 1960: G. M. Gouw, magazijnbediende (gereedschapmagazijn m.f.); A. de Haan, leerling scheepsbeschieter.
- 29 aug.: A. Haulussy, leerling elec. lasser; A. Drost, machinebankwerker.
- 1 sept.: P. v. Gent, kantoorbediende (rekeningen afd.); J. C. Bosland, hulp-machinebankwerker; mevr. D. Deurloo-Rutgers, kantoorbediende afd. loonadministratie.
- 5 sept.: P. G. C. Koedood, leerling ijzerwerker.
- 7 sept.: mej. M. Oostra, kantoorbediende Rekeningenafd.
- 12 sept.: C. Noordeggraaf, hulp-ijzerwerker.
- 19 sept.: W. L. Humphrey, machinebankwerker; mevr. C. v. d. Bosch-v. Brandwijk, telefoniste.
- 26 sept.: H. M. Gravendeel, hulp-machinebankwerker; L. J. C. van Rietschoten, hulp-machinebankwerker (volontair); G. van Gaalen, leerling draaier; H. Oldenburger, leerling machinebankwerker.
- 1 okt.: D. E. van Keulen, assistent afd. Inkoop; G. Potappel, chef Tariefbureau, afd. Scheepsbouw; A. van Emmerik, bedrijfsassistent, afd. Machinebouw; mej. W. Roepman, kantoorbediende, afd. Loonadministratie.
- 3 okt.: M. van Es, leerling ijzerwerker; B. Pijpers, leerling draaier.
- 17 okt.: P. van Loon, machinebankwerker.
- 18 okt. J. F. H. Driessen, elec. lasser.

De dienst hebben verlaten:

- 13 aug. 1960: J. Sneep, machinebankwerker.
- 20 aug.: J. Akker, fraiser.
- 27 aug.: F. J. de Ronde, leerling machinebankwerker; J. Bezuyen, stoomkraanmachinist; B. Last, hellingschipper; G. Tak, hulp-machinebankwerker.
- 31 aug.: K. Assenberg v. Eysden, ijzerwerker; mevr. G. Biesbroek-v. d. Stelt en mej. P. Sla, kantoorbedienden Rekeningen-afd.; mevr. G. A. Veldhoen-Vledder en C. v. d. Schans, kantoorbedienden afd. Loonadministratie.
- 3 sept.: P. de Haan, hulp-machinebankwerker.
- 9 sept.: N. Nonhof, hulp-machinebankwerker.
- 13 sept.: H. Kelder, ijzerwerker.
- 23 sept.: J. Pultrum, ijzerwerker.
- 30 sept.: P. A. W. de Kloe, chef Tariefbureau afd. Scheepsbouw; T. Delger, boorder; mej. G. Buitendijk, telefoniste; J. Willemsse, hulp-machinebankwerker.
- 1 okt.: A. Bravenboer, hulp-machinebankwerker (volontair).
- 7 okt.: H. de Vries, hulp-ketelmaker; C. den Bakker, fraiser; A. Aalders, elec. lasser.
- 10 okt.: M. Vijfhuizen, machinebankwerker.
- 11 okt.: E. A. Groenewegen v. d. Weiden, hulp-machinebankwerker.

- 15 okt.: R. Middelberg, machinebrander; mej. A. D. van Barneveld, kantoorbediende Loonadministratie; K. v. d. Kruit, machinebankwerker.

Naar militaire dienst vertrokken:

- 30 sept. 1960: A. Ouwens, hulp-machinebankwerker.
- 6 okt.: C. Mouthaan, hulp-machinebankwerker (afd. Onderhoud).
- Terug uit militaire dienst:
- 12 sept. 1960: P. G. de Winter, hulp-ijzerwerker.
- 10 okt.: W. H. van Driel, hulp-ijzerwerker; P. M. Otto, hulp-machinebankwerker (afd. Onderhoud).

In het huwelijk getreden:

- 14 sept. 1960: J. Vermeer (ijzerwerker) met mej. N. de Bruin.
- 27 sept.: J. Babas (ijzerwerker) met mej. C. P. v. d. Staay.
- 4 okt.: P. Slikkerveer (scheepsbeschieter) met mej. G. Oudijn.

Geboren:

- 7 aug. 1960: Harmina, dochter van H. Mulder (machinebankwerker).
- 11 aug.: Aart, zoon van H. Niemeyer (tekenaar).
- 13 aug.: Gerrit, zoon van G. Sahulata (elec. lasser).
- 25 aug.: Adriana, dochter van G. Visser (kantoorbediende); Jans, zoon van M. Velzing (smid).
- 27 aug.: Marinus, zoon van G. Versluis (hulp-ijzerwerker).
- 30 aug.: Peter, zoon van Ir. A. Kuiper.
- 6 sept.: Durk, zoon van J. L. Honkoop (transporteur).
- 8 sept.: Johannes, zoon van J. W. C. M. v. d. Ven (ijzerwerker).
- 13 sept.: Cornelis, zoon van A. Euwijk (ijzerwerker).
- 18 sept.: Coen, zoon van G. van Alphen (machinebankwerker).
- 23 sept.: Andries, zoon van J. Hoekman (elec. lasser).
- 28 sept.: Jan, zoon van J. H. Bode (afschrijver).
- 30 sept.: Nicolaas, zoon van P. Visser (scheepsbeschieter); Pieterella, dochter van S. Aupperlee (ijzerwerker).
- 7 okt.: Cornelis, zoon van E. R. Leiwakabessy (elec. lasser).
- 9 okt.: René, zoon van H. Kersten (werkopnemer).
- 10 okt.: Dirk, zoon van D. Kroos (electriciën); Yvonne, dochter van J. J. Zoeteman (machinebankwerker).
- 11 okt.: Adriaantje, dochter van C. v. d. Welle (ijzerwerker).
- 15 okt.: Jan, zoon van L. J. Kuivink (machinebankwerker).
- 18 okt.: Jacobus, zoon van A. D. Priemis (pijpmonteur).